

## Arrest

nr. 340 044 van 23 januari 2026  
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen  
woonplaats(en):

1) ten kantore van advocaat F. FEGUY  
Wolstraat 10  
1000 BRUSSEL

2) ten kantore van advocaat F. JACOBS  
Kroonlaan 88  
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 28 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2025 (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 30 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juli 2025 (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. FEGUY.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de rechtspleging

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen nr. X en X van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer X.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer X.

## 2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

### *A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Rafah (Gaza) en bent u een Palestijnse moslim van Arabische origine. U besloot de Gazastrook te verlaten vanwege de oorlog, verwoesting en het gebrek aan werkgelegenheid. Op 27 september 2023 vertrok u legaal met uw paspoort naar Egypte. U reisde met een Turks visum meteen door naar Turkije alwaar u gedurende twaalf dagen verbleef in een jeughostel. In oktober 2023 kwam u aan in Griekenland. U verzocht er om internationale bescherming op 7 december 2023. U verbleef zes maanden in een opvangcentrum op Samos alwaar u behandeld werd als gevangene waarbij u zich geregeld moest uitkleden, geslagen werd door de politie en geen aangepaste voeding kreeg. U verkreeg de vluchtelingenstatus op 22 februari 2024. Een week hierna diende u het opvangcentrum te verlaten. U ging dan naar Thessaloniki waar u uw reisdocument wenste in orde te brengen. U sliep drie dagen op straat totdat een Jordaanse Palestijn u een kosteloze woonplek aanbood. U ging hierop in. Zodra de eigenaar van de woonst erachter kwam dat u homo bent, gedroeg hij zich echter anders, pestte hij u en behandelde u als een slaaf. Bij de organisatie waar u om maaltijden ging, werd eveneens ontdekt dat u homo bent. Een groep mannen achtervolgde u gedurende acht of negen dagen. Ze pestten en beledigden u en maakten uw bril kapot waardoor u uw woonst niet meer durfde te verlaten. Vier dagen nadat u uw reispaspoort in ontvangst had genomen, reisde u naar België, alwaar u aankwam op 29 april 2024 en nog diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende. Bij een eventuele terugkeer naar Griekenland vreest u geen medische hulp te krijgen, achtervolgd te worden omwille van uw geaardheid en op straat te moeten slapen.*

*Ter ondersteuning van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u uw originele Griekse verblijfsvergunning geldig van 22 februari 2024 tot 21 februari 2027 en reispaspoort geldig van 22 maart 2024 tot 21 maart 2029 voor. Daarnaast legde u de volgende documenten in kopie neer: uw Palestijnse paspoort geldig van 22 mei 2022 tot 21 mei 2025; uw Palestijnse geboorteakte; uw Palestijnse onderwijsdocumentatie; twee aanbevelingsbrieven ter staving van uw integratie in België d.d. 24 april 2025 en d.d. 18 april 2025; een offerte d.d. 04 juni 2024 voor de aankoop van een nieuwe bril voor 65 euro; medische documentatie vanwege het AZ Jan Portaels waaruit blijkt dat op 6 november 2024 vastgesteld werd dat u aan gastritis leed, u medicatie voorgeschreven kreeg en u op 14 november 2024 gezien werd op de raadpleging gastro-enterologie waarna u gedurende twee weken antibiotica diende te nemen; een bloedanalyse d.d. 2 april 2025 naar HIV en Hepatitis; een uitprint van uw medisch dossier; en een ongedateerd medisch attest waarin J. H. (...), psycholoog en psychotherapeut, aangeeft dat u sinds 21 december 2024 bij hem om de vier weken een afspraak heeft.*

### *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U haalde aan dat u last heeft van een maagzweer en van kortademigheid en dat u psychologisch opgevolgd wordt (Verklaring DVZ, vraag 29; Bijkomende vragen M-status; CGVS, p. 2, 10 en 14). U legde ter staving hiervan enkele medische documenten en een ongedateerd psychologisch attest neer (document 7a tot 7d en 8). Nergens uit deze documenten blijkt echter dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. U erkende dit op de Dienst Vreemdelingenzaken zelf ook (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" ingevuld op de DVZ d.d. 22 mei 2024). Voorts werd er u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u iets niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 2), verliep het persoonlijk onderhoud op een normale manier en konden hieruit geen problemen worden afgeleid (CGVS, p. 2, 10, 17 en 18). U bezorgde het CGVS ook geen opmerkingen op de aan u toegestuurde notities van het persoonlijk onderhoud. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.*

*Uit de elementen die voorhanden zijn, met name uw Griekse verblijfsvergunning en reispaspoort (Verklaring DVZ, vraag 23 en 27; Bijkomende vragen M-status; Aanvraag derde landen; CGVS, p. 6 en 9), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.*

*In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het*

*Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.*

*De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigten van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigten gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.*

*In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigten van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...*

*Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].*

*Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].*

*Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op [https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR\\_2023-Update.pdf](https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf); Verslag feitenonderzoek*

naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op [https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03\\_RSA\\_BIP.pdf](https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf); en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op [Ambtsbericht](#)).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Vooreerst blijkt uit niets dat u voor de door u aangehaalde veiligheidsproblemen in Griekenland geen of onvoldoende beroep kon doen op de aldaar beschikbare beschermingsmogelijkheden.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat u het door u beweerde wangedrag en slecht functioneren van de politie in het opvangcentrum – jullie werden aldaar naar eigen zeggen behandeld als gevangenen, jullie moesten regelmatig jullie kleren uitdoen en jullie werden door de politie geslagen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 6 en 15) – nooit aanklaagde (CGVS, p. 9). U klaagde evenmin de pesterijen en achtervolgingen waarvan u omwille van uw geaardheid het slachtoffer werd (waardoor u naar eigen zeggen uw woonst niet durfde te verlaten en zelfmoordgedachten had) aan (CGVS, p. 6-9, 11-13 en 15). U verklaarde niet te weten waarom u geen klacht indiende – u was volgens u niet in staat om deftig na te denken – en ook geen informatie te hebben over hoe u klacht kon indienen (CGVS, p. 9 en 13). Dit volstaat uiteraard niet als uitleg voor uw nalaten bij problemen klacht in te dienen, aangezien niet kan ingezien worden dat u, die zich wel kon informeren over de nodige stappen om een paspoort te verkrijgen (CGVS, p. 9), zich niet zou kunnen informeren over de procedures om aangifte te doen. Nochtans impliceert hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet, hetgeen u dus niet gedaan heeft. Indien de (hogere) autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten waarvan u het slachtoffer werd, kunnen zij hertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Homoseksuele vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme, homofobie of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van u niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan u bij situaties van discriminatie, racisme, homofobie of xenofobie. Waar u aanhaalt dat men in Griekenland niet zo ruimdenkend is als in België en uw advocaat aangeeft dat u als homoseksueel niet aanvaard zal worden in de Griekse samenleving (CGVS, p. 13 en 18), kan overigens nog gewezen worden op de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier waaruit blijkt dat op het vlak van LGBTQ+-rechten Griekenland hoog scoort hetgeen het land de zevende plaats opleverde in de zogenaamde Rainbow Map voor Europese landen (zie administratief dossier). U brengt geen elementen bij die hier anders over doen denken.

Gelet op het geheel van voorgaande bevindingen ben ik de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te mogen verwachten stappen tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Griekenland opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming in België voor u de enige overgebleven uitweg was.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en gezondheidszorg voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van

zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

In dit verband dient er vooreerst opgemerkt te worden dat uit uw houding en uw verklaringen blijkt dat Griekenland nooit uw eindbestemming was. Zo verklaarde u dat u van Turkije Griekenland wou bereiken om naar België te kunnen komen (CGVS, p. 5). Bovendien dient benadrukt te worden dat u op 22 februari 2024 uw vluchtelingenstatuut kreeg en u reeds op 26, 28 of 29 april 2024, en dus twee maanden nadien, Griekenland verliet (Aanvraag Derde Landen; CGVS, p. 8). Ook zelf benadrukt u dat u slechts 27 of 28 dagen in Griekenland bleef nadat u uw status ontvangen had (DVZ, bijkomende vragen M-status; CGVS, p. 6) en u slechts vier dagen nadat u het reispaspoort in ontvangst nam, het land verliet (CGVS, p. 9). Uit een dergelijke houding kan geenszins een wil en intentie om in Griekenland een duurzaam leven op en een toekomst uit te bouwen, worden afgeleid.

Dat u geen ernstige stappen heeft ondernomen om in Griekenland een leven op te bouwen blijkt voorts uit uw verklaringen dat u in Griekenland nooit gewerkt heeft (CGVS, p. 7) en ook niet ernstig gepoogd heeft om zich op de arbeidsmarkt te begeven. Er dient immers opgemerkt te worden dat u zich louter aanbood bij hotels en commerciële centra waar u vroeg om werk maar waar u steeds het antwoord kreeg dat er geen was (CGVS, p. 7 en 13). Daarnaast beweert u zonder dit te bewijzen dat u zich inschreef bij een arbeids- of interimskantoor met uw 'open ausweiss', i.e. voordat u uw verblijfsvergunning verkreeg aangezien u die 'ausweiss' bij uw paspoortaanvraag in Thessaloniki moest indienen, maar dat u niet teruggebeld werd en slechts op de wachtlijst werd geplaatst (CGVS, p. 7-9 en p. 13). Verdere stappen om werk te vinden, bijv. nadat u uw verblijfsvergunning had gekregen, zette u naar eigen zeggen niet (CGVS, p. 13). U ging zich bijv. niet bevragen bij de Griekse overheid om u te helpen in uw zoektocht. U ging ook niet in een andere stad op zoek naar werk en overwoog evenmin een opleiding te volgen om zo makkelijker een job te vinden (CGVS, p. 8 en p. 13). U ging zich tot slot ook niet bevragen bij hulporganisaties in uw zoektocht naar werk, omdat u er niets over hoorde (CGVS, p. 17). Nochtans blijkt uit een korte zoektocht op het internet dat er in Griekenland (en in het bijzonder Thessaloniki waar u heeft verbleven) niet alleen meerdere interimkantoren zijn, maar ook diverse organisaties die begunstigen van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en bij het aanleren van de Griekse taal (zie administratief dossier). Dat u geen verdere stappen zette om werk te zoeken omdat u zich onveilig voelde, zoals u meermaals aanstipte (CGVS, p. 8 en 13), doet hieraan geen afbreuk. Zoals hierboven is gebleken ondernam u immers geen stappen om uw vermeende veiligheidsprobleem aan te kaarten bij de Griekse autoriteiten.

U stelt wel dat allerlei documenten nodig zijn om te kunnen werken (CGVS, p. 7), maar u wist niet hoe u legaal aan werk kon geraken en wanneer doorgevraagd wordt welke documenten u nodig heeft om legaal te kunnen werken, blijkt u hier helemaal niet van op de hoogte te zijn (CGVS, p. 13). Dat u hiervan niet op de hoogte bent, toont aan dat u slechts zeer beperkte stappen heeft gezet om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. Uit objectieve informatie hierover blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : [https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03\\_RSA\\_BIP.pdf](https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf); Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed.

Uit het voorgaande blijkt dan ook duidelijk dat u niet alle te verwachten stappen heeft ondernomen om in Griekenland aan werk te geraken zodoende uw situatie er te verbeteren, toegang te krijgen tot de woningmarkt in Griekenland en te kunnen integreren in de Griekse samenleving. Bijgevolg blijkt evenmin dat u bij terugkeer naar Griekenland geen toegang zal hebben tot de Griekse arbeidsmarkt.

Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u na het verlaten van het opvangcentrum op Samos – uitgezonderd de eerste drie dagen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 6 en 12) - steeds een dak boven uw hoofd had gedurende de slechts 27 of 28 dagen in Thessaloniki (DVZ, bijkomende vragen M-status; CGVS, p. 6-7). Bovendien geeft u aan dat een organisatie voorzag in maaltijden (CGVS, p. 7).

Wanneer u gevraagd wordt of u zocht naar andere accommodatie – de persoon die u in Thessaloniki gratis onderdak had aangeboden, begon u te beledigen en te bedreigen eens hij van uw geardheid op de hoogte was (CGVS, p. 6) –, antwoordt u dat u geen andere initiatieven heeft ondernomen om huisvesting te vinden: u verklaart slechts dat u niet wist waar u hulp kan zoeken omdat u niemand kende – Grieken helpen niet – en dat u heel wat druk had in uw hoofd waardoor u er niet aan dacht om verdere stappen te zetten (CGVS, p. 12 en 17). Deze uitleg volstaat evenwel niet als rechtvaardiging voor uw nalaten om de nodige ernstige initiatieven te nemen om duurzame huisvesting in Griekenland te verkrijgen. Gelet op het voorgaande heeft u dus hoegenaamd niet aangetoond dat u in het verleden ernstige stappen zou hebben gezet om duurzame accommodatie in Griekenland te verkrijgen waardoor u evenmin aannemelijk maakt dat u bij terugkeer geen toegang tot huisvesting zal hebben.

Daarenboven blijkt dat u, die het idee om hulp te vragen aan derden niet leuk vindt en probeert zelf uw problemen op te lossen (CGVS, p. 3), een ondernemende en zelfredzame man bent die naast het Arabisch zijn plan kan trekken in het Engels (Verklaring Betreffende Procedure; CGVS, p. 7), die in Gaza zijn diploma middelbaar onderwijs behaalde (Verklaring DVZ, vraag 11) en die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had/ heeft. Zo bent u erin geslaagd bent om een Turks visum te regelen en daarna uw reis van Gaza naar Griekenland te financieren. Eens u in Griekenland was, reisde u van Samos naar Thessaloniki. Van daaruit financierde u uw reis naar België (verklaring DVZ, vragen 25 en 33; CGVS, p. 4-5 en 6-9). U slaagde er via derden in informatie te krijgen over de administratieve stappen die u moest zetten om een paspoort te verkrijgen, deze stappen effectief te zetten en de aanschaf van uw paspoort te financieren (CGVS, p. 9). U beschikt over een netwerk dat u ondersteunt. Zo heeft u een broer en zus in Saoedi-Arabië. U heeft een paternale neef in Duitsland met wie u contact onderhoudt en de zoon van de maternale tante van uw vader en een neef in België (Verklaring DVZ, vraag 18; CGVS, p. 3). Uw familieleden steunen u mentaal en uw schoonbroer uit Saoedi-Arabië geeft medisch advies aan u (CGVS, p. 7 en 14). Bovendien heeft u in België nieuwe vrienden gemaakt die u (financieel) steunen (CGVS, p. 3 en 15). Daarnaast verblijft u geregeld bij uw partner in Brussel (CGVS, p. 3 en 9). Verder kan er nog aangestipt worden dat u in België graag zou werken (CGVS, p. 3) en dat u ondanks uw psychische problemen erin slaagt om bij ngo's, zoals 'globe aroma' en 'cinemaximiliaan', actief te zijn (zie document 6). Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat u in het verleden aangetoond heeft wel degelijk zelfredzaam te zijn waardoor uit niets blijkt dat u als persoon die er internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zal kunnen leggen om bij een terugkeer naar Griekenland moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden.

Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u in Griekenland voor de door u aangehaalde psychische en medische problemen geen beroep kon doen/zou kunnen doen op de in Griekenland aanwezige medische voorzieningen. U verklaart weliswaar meermaals dat u wel medische hulp zocht, maar niet geholpen werd (Verklaring DVZ, vraag 29; CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; Bijkomende vragen M-status; CGVS, p. 6, 9 en 15) en dat u omwille van uw maagproblemen naar de medische post in het opvangcentrum ging, maar afspraken werden uitgesteld (CGVS, p. 2 en 14). Uit uw verklaringen blijkt evenwel tevens dat u nadat u het opvangcentrum verliet en erkend was als vluchteling nooit meer om medische zorgen verzocht in Griekenland, ook niet voor uw psychische problemen, omdat u naar eigen zeggen niet geholpen was in het centrum, niemand kende en niet wist waar u naartoe kon gaan (CGVS, p. 15). U ging zelfs niet naar een dokter of een ziekenhuis (CGVS, p. 16) en ging ook niet op zoek naar organisaties die u konden helpen met uw medische problematiek omdat u er naar eigen zeggen niets over hoorde (CGVS, p. 17).

U meent daarnaast dat u een ziekteverzekering nodig had en dit niet makkelijk was voor u om te krijgen (CGVS, p. 6 en 11). Wanneer doorgenvraagd wordt waarom u er niet in slaagde om een ziekteverzekering te bekomen, verwijst u louter naar de mensen die u achtervolgden en stelt u dat u niet durfde buitenkomen door hen. U heeft ook niet aan de Griekse overheid gevraagd hoe u een AMKA of sociale zekerheidsnummer kon verkrijgen waardoor u niet wist hoe u dit moest doen (CGVS, p. 11-12 en 15-16). Deze rechtvaardigingen volstaan ook in dit verband niet en tonen niet aan dat u geen AMKA zou kunnen verkrijgen. U bent immers in het bezit bent van een verblijfskaart (ADET) die tot 21 februari 2027 geldig is. Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, waarover u dus naar eigen zeggen niet beschikte (CGVS, p. 11), zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYP) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : [https://asylumineurope.org/wpcontent/uploads/2024/06/AIDA-GR\\_2023-Update.pdf](https://asylumineurope.org/wpcontent/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf); Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : [https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03\\_RSA\\_BIP.pdf](https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf); Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: [https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03\\_RSA\\_BIP.pdf](https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf)). Zoals eerder aangestipt, toont u niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te

activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : [https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR\\_2023-Update.pdf](https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf); Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende ngo's, waarbij u in het verleden nooit te rade ging (CGVS, p. 17), bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-tohealthcare> ; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : [https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection\\_Eng.pdf](https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf)).

Niets wijst er dan ook op dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland voor eventuele medische of psychologische problemen geen of onvoldoende beroep kon doen of zou kunnen doen op de aldaar aanwezige medische en psychologische voorzieningen, mits u de nodige stappen onderneemt.

Volledigheidshalve kan er nog op gewezen worden dat uw psychische en medische problemen geen complexe behandeling behoeven, waardoor, gelet op bovenstaande informatie, uit niets blijkt dat u hiervoor niet in Griekenland behandeld zou kunnen worden.

Aangaande uw maagproblemen (Verklaring DVZ, vraag 29; DVZ, bijkomende vragen M-status; CGVS, p. 2 en 14), blijkt uit de documentatie die u voorlegt (document 7b1 tot 7b8) dat u op 6 november 2024 een gastroscopie onderging en dat u op 14 november 2024 een consultatie had op de afdeling gastro-enterologie waarna u gedurende twee weken antibiotica diende te nemen. U nam in het verleden wel medicatie, maar deze had een uitwerking op uw nieren waardoor u na overleg met uw schoonbroer uit Saoedi-Arabië besloot om deze behandeling te stoppen (CGVS, p. 14). U geeft aan dat ook zonder de medicijnen uw maag ook 'oké' is en dat uw maagzweer veel beter is. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u weet hoe u met uw maagproblemen moet omgaan: u moet stress en ongezond of laat eten vermijden (CGVS, p. 2 en 14). Het CGVS kan op basis van deze informatie concluderen dat uw kwetsbaarheid niet van die aard is dat ze u zou verhinderen uw rechten te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland.

Betreffende uw tand- en ademhalingsproblemen en hartkloppingen na een fysieke inspanning of een lange wandeling (Verklaring DVZ, vraag 29; DVZ, bijkomende vragen M-status; CGVS, p. 10 en 14) geldt hetzelfde. U bracht geen objectieve indicaties aan over de realiteit, de omvang en de ernst van deze problemen noch over de behandeling die ze vereisen noch over de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten. Wat meer is, in België werd u verteld dat ademhalingsproblemen en hartkloppingen bij een fysieke inspanning normaal zijn (CGVS, p. 14). Uw tanden worden behandeld waardoor het heden beter gaat (CGVS, p. 2).

Betreffende uw problemen met uw zicht omdat uw bril stukging in Griekenland (Verklaring DVZ, vraag 29; DVZ, bijkomende vragen M-status; CGVS, p. 13), blijkt verder uit uw verklaringen en de documentatie die u neerlegt dat u sinds 4 juni 2024 in het bezit bent van een nieuw exemplaar (CGVS, p. 2).

Wat uw psychische problemen betreft – u heeft hiervan last ten gevolge van het verlies van mensen en uw leed tijdens uw verblijf in Gaza en in Griekenland (CGVS, p. 2, 9, 12 en 14) –, blijkt uit uw verklaringen en uit het ongedateerde psychologisch opvolgingsattest (document 8) tot slot dat u sinds 21 december 2024 om de vier weken een afspraak heeft bij een psycholoog en dat u sindsdien ongeveer vijf sessies heeft gevolgd. De opsteller van het attest vermeldt echter niets over de ernst van uw psychisch lijden, over de intensiteit van de verschillende symptomen en over de specificiteit en complexiteit van de voorgeschreven therapeutische behandeling en aldus de psychologische follow-up die noodzakelijk is. Bovendien blijkt dat u voor uw psychologische problemen geen medicatie neemt en dat het op het ogenblik van uw persoonlijk onderhoud naar eigen zeggen beter met u ging (CGVS, p. 2 en 16). Hierboven is overigens reeds gebleken dat u ondanks uw psychische problemen erin slaagt om in België in het verenigingsleven actief te zijn en een relatie uit te bouwen.

*Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand en de medische en mentale problemen waaraan u lijdt niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.*

*Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.*

*Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.*

*De overige door u in het kader van uw verzoek neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw identiteit, uw nationaliteit, uw schoolgang in Gaza en uw Griekse verblijfsvergunning staan hier immers niet ter discussie. De documentatie ter staving van uw psychische en medische problemen werd hierboven besproken. Aan uw activiteiten in het Belgische verenigingsleven wordt evenmin getwijfeld.*

### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”*

### 3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 3 en 8 EVRM, van de artikelen 4 en 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 57/6, § 3, 3° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de formele motiveringsplicht en van de samenwerkingsplicht. Tevens meent zij dat er sprake is van een kennelijke beoordelingsfout.

In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) en van de artikelen “48, 48/2 tot 48/5 en artikel 48/7” van de Vreemdelingenwet.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij “*Objectieve rapporten van verenigingen en psychosociale werkers over de geestelijke gezondheid van mensen van Palestijnse afkomst*” (bijlage 3) en het rapport “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025 (bijlage 4).

3.2. Op 17 december 2025 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

3.3. Op 19 december 2025 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage een “*(a)ttestatie van Alias asbl (vereniging die psychomedische en sociale ondersteuning biedt aan mannen en transpersonen die betrokken zijn bij prostitutie/sekswerk) en Merhaba*” (bijlage 1), “*Bewijzen van psychologische opvolging*” (bijlage 2), “*Klacht bij politie*” (bijlage 3), “*LGBT Equality-Index*” (bijlage 4) en een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ) (bijlage 5) (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

3.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van de middelen die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

3.4.2. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

*“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U haalde aan dat u last heeft van een maagzweer en van kortademigheid en dat u psychologisch opgevolgd wordt (Verklaring DVZ, vraag 29; Bijkomende vragen M-status; CGVS, p. 2, 10 en 14). U legde ter staving hiervan enkele medische documenten en een ongedateerd psychologisch attest neer (document 7a tot 7d en 8). Nergens uit deze documenten blijkt echter dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. U erkende dit op de Dienst Vreemdelingenzaken zelf ook (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” ingevuld op de DVZ d.d. 22 mei 2024). Voorts werd er u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud meegedeeld dat wanneer u nood zou hebben aan een pauze of wanneer u iets niet goed zou begrepen hebben u dit steeds kon aangeven (CGVS, p. 2), verliep het persoonlijk onderhoud op een normale manier en konden hieruit geen problemen worden afgeleid (CGVS, p. 2, 10, 17 en 18). U bezorgde het CGVS ook geen opmerkingen op de aan u toegestuurde notities van het persoonlijk onderhoud. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontcrachten. In haar verzoekschrift benadrukt zij haar psychische kwetsbaarheid, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan voormelde terechte en pertinente vaststellingen inzake de door haar aangehaalde medische en psychische problemen en desbetreffend bijgebrachte stukken. Per aanvullende nota legt zij nog een aantal stukken neer waarmee zij haar psychische gezondheidstoestand lijkt te willen staven, met name attesten van twee Belgische vzw's alsook bewijzen van haar psychologische opvolging (bijlagen 1 en 2 van de aanvullende nota), doch blijkt uit deze stukken nergens dat haar mentale gezondheidstoestand van die aard en/of ernst is dat zij niet bij machte zou zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen. Uit deze stukken blijkt slechts dat verzoekende partij medisch en psychologisch wordt opgevolgd alsook medicatie neemt, doch zonder dat enige concrete toelichting gegeven wordt aangaande de aard en/of ernst van haar medische en psychische problemen. Waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift informatie van algemene aard bijbrengt waarin gewezen wordt op de psychologische kwetsbaarheid van Palestijnse verzoekers (bijlage 3 van het verzoekschrift), benadrukt de Raad nog dat, hoewel kan worden aangenomen dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, *in casu* evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijkt dat verzoekende partij persoonlijk dermate psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.4.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”*

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als

persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

3.4.4. Uit de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Blijkens de verklaringen van verzoekende partij en de stukken in het administratief dossier werd verzoekende partij op 22 februari 2024 een vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 22/02/2024 tot 21/02/2027), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 22/03/2024 tot 21/03/2029) (zie verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS, p. 5-6; Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort (originelen gezien) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 4 en 5); ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 1)).

Verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

3.4.5. In zoverre verzoekende partij meent dat er door verwerende partij geen of onvoldoende concrete, actuele landeninformatie inzake de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland werd bijgebracht, benadrukt de Raad evenwel dat in de bestreden beslissing verwezen wordt naar meerdere (actuele) bronnen met betrekking tot de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland, waaronder het “*Country Report: Greece. Update 2023*” van AIDA/ECRE d.d. juni 2024, het rapport “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 en het “*Verlag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024. Tevens dient gewezen te worden op de actualisatie van de landeninformatie door verwerende partij per aanvullende nota.

In haar aanvullende nota bekritiseert verzoekende partij het rapport “*Aide aux migrants*”, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, stellende dat de informatie in dit rapport niet (langer) correct en/of actueel is. Ter staving van haar betoog voegt zij als bijlage bij haar aanvullende nota een schrijven d.d. 19 november 2025 van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties aan het Commissariaat-generaal (en DVZ), waarin verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (bijlage 5 van de aanvullende nota). De Raad merkt dienaangaande evenwel op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing (die dateert van vóór de publicatie van dit rapport) noch in haar aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport.

De Raad onderstreept verder dat zowel verzoekende partij als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde rapporten en informatie aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. De Raad is dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de actuele situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming.

3.4.6. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

*In casu* slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

3.4.7. Aangaande haar situatie in Griekenland als verzoeker om internationale bescherming, dus vooraleer er haar internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad erop dat deze feiten – *in casu* het wangedrag en slecht functioneren van de politie in het opvangcentrum (vragenlijst CGVS, vraag 3.5 en notities CGVS, p. 6 en 15) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van haar situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

3.4.8. Waar uit haar verklaringen moet blijken dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland slachtoffer werd van incidenten met derden – omwille van haar homoseksuele geaardheid zou zij zijn gepest door de Jordaanse Palestijn die haar onderdak had verleend en ook werd zij achtervolgd en gepest door een groep mannen die ook haar bril kapot maakten (notities CGVS, p. 6-7, 9 en 11) – blijft zij in gebreke aan te tonen dat zij desbetreffend geen of onvoldoende beroep kon doen op de in Griekenland beschikbare beschermingsmogelijkheden. Zij klaagde nooit de pesterijen en achtervolgingen aan waarvan zij omwille van haar geaardheid het slachtoffer werd en waardoor zij naar eigen zeggen haar woonst niet durfde te verlaten en zelfmoordgedachten had (notities CGVS, p. 6-9, 11-13 en 15). Zij geeft hierover aan dat zij niet weet waarom zij geen klacht indiende, dat zij niet in staat was om deftig na te denken en dat zij ook geen informatie had over hoe zij klacht kon indienen (notities CGVS, p. 9 en 13). Zulks volstaat echter geenszins als uitleg voor haar nalaten bij problemen klacht in te dienen, aangezien niet ingezien kan worden dat zij, die zich klaarblijkelijk wel kon informeren over de nodige stappen om een paspoort te verkrijgen en zich voor de afgifte van haar paspoort buitenshuis begaf (notities CGVS, p. 9), zich niet zou kunnen informeren over de procedures om aangifte te doen en wenden tot de bevoegde instanties. Gelet op hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, hetgeen tevens impliceert dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mag van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt. Het kan niet ernstig worden genomen dat zij na enkele negatieve ervaringen door enkele lokale Griekse politieagenten, alvorens haar een internationale beschermingsstatus werd toegekend, alle Griekse autoriteiten over dezelfde kam zou scheren en zij aan geen enkele Griekse autoriteit hulp zou hebben gevraagd. Verder merkt de Raad nog op dat homoseksuele vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme, homofobie en/of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden

aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme, homofobie of xenofobie. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt bovendien dat op het vlak van LGBTQ+-rechten Griekenland hoog scoort hetgeen het land in 2025 de zevende plaats opleverde in de zogenaamde Rainbow Map voor Europese landen (administratief dossier, stuk 5, map landeninformatie, deel 6). Verzoekende partij brengt geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat in Griekenland voor dergelijke feiten geen bescherming beschikbaar is. Uit het loutere gegeven dat er blijkens de door haar aangebrachte informatie “*LGBT Equality-Index*” in Griekenland een discrepantie bestaat tussen enerzijds een hoge wettelijke bescherming van LGBTQ+-rechten en anderzijds een negatievere publieke opinie ten aanzien van LGBTQ+-rechten (zie bijlage 4 van de aanvullende nota), blijkt zulks althans niet. Zij het nog opgemerkt dat verzoekende partij in haar aanvullende nota zelf aangeeft ook in België het slachtoffer te zijn geworden van homofob geweld (aanvullende nota, p. 2). Uit het loutere feit dat zij in België wel aangifte deed tegen dergelijke feit, zo blijkt uit de door haar neergelegde stukken inzake haar klachtneerlegging (bijlage 3 van de aanvullende nota), kan, in tegenstelling tot wat zij lijkt te opperen in haar aanvullende nota, allerminst worden afgeleid dat er in Griekenland voor dergelijke feiten geen afdoende hulp en/of bescherming beschikbaar zou(den) zijn.

3.4.9. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terecht kwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, zo blijkt ook uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 6 en 9), alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig, tot respectievelijk 21 februari 2027 en 21 maart 2029. Tevens is zij nog steeds in het bezit van haar originele (afgedrukte) ADET-kaart, *i.e.* het document dat aantoont dat zij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, alsook van haar origineel Grieks reispaspoort (notities CGVS, p. 10; Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort (originelen gezien) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 4 en 5)).

Aangezien verzoekende partij derhalve nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning alsook nog in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsdocumenten, is haar verwijzing naar de algemene situatie van begunstigten van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken of niet (langer) over hun afgedrukte verblijfsdocumenten beschikken, *in casu* niet dienstig.

Verder verklaart verzoekende partij in Griekenland niet over een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) te hebben beschikt (notities CGVS, p. 11; ‘Bijkomende vragen M-status Griekenland’ (administratief dossier, stuk 7, map DVZ)).

In verband met het AFM bemerkt de Raad evenwel dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert dat enkel een AFM wordt gegeven indien de aanvrager een vaste verblijfplaats kan aantonen, benadrukt de Raad nog dat deze verificatie waarvan in de door haar aangebrachte informatie melding wordt gemaakt enkel geldt bij zij die voor 31 december 2020 een beschermingsverzoek hebben ingediend en niet automatisch een AFM hebben gekregen waardoor zij deze dienen aan te vragen bij de bevoegde autoriteit. Zulks geldt evenwel niet voor personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoekende partij *in casu*, die wel degelijk automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET een afspraak te maken bij het bevoegde belastingkantoor om de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Het feit dat verzoekende partij niet in het bezit was/is van een AMKA is verder geheel te wijten aan haar eigen nalaten. Op geen enkel moment ondernam zij concrete stappen om een AMKA te bekomen, noch informeerde zij zich bij de Griekse overheid over de stappen die zij hiertoe dient te ondernemen (notities

CGVS, p. 6, 11-12 en 15-16). Zij geeft aan dat zij wegens de problemen van onveiligheid omwille van haar geaardheid niet buiten durfde komen (notities CGVS, p. 11), doch kan dit niet volstaan om haar nalaten desbetreffend te verschonen daar zij, zo werd *supra* reeds vastgesteld, niet aannemelijk maakt dat zij zich desbetreffend voor hulp en/of bescherming niet kan richten tot de Griekse autoriteiten. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. De Raad merkt hieromtrent op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie. Het bewijs van werk kan geleverd worden door middel van een arbeidscontract maar ook een werkbefoel/intentieverklaring volstaat reeds (zie “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk was/is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

3.4.10. Waar verzoekende partij gewag maakt van bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en gezondheidszorg tijdens haar verblijf in Griekenland als begunstigde van internationale bescherming (notities CGVS, p. 6), onderstreept de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat zij evenwel niet aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Vooreerst blijkt *in casu* duidelijk uit de verklaringen van verzoekende partij dat zij nooit de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Met name dient te worden vastgesteld dat zij kort na de toekenning van haar internationale beschermingsstatus Griekenland verliet. Meer bepaald werd haar op 22 februari 2024 de vluchtelingenstatus toegekend en verliet zij Griekenland reeds ongeveer twee maanden later (eind april 2024) (notities CGVS, p. 8; ‘Aanvraag derde landen Griekenland’ (*ibid.*)). Tevens blijkt uit haar verklaringen duidelijk dat Griekenland nooit de door haar beoogde eindbestemming was. Zo verklaarde zij dat zij van Turkije Griekenland wou bereiken om naar België te kunnen komen (notities CGVS, p. 5). *Quasi* onmiddellijk nadat zij haar reispaspoort verkreeg (amper vier dagen later), verliet zij Griekenland (notities CGVS, p. 9). Hieruit blijkt dan ook duidelijk dat verzoekende partij louter afwachtte tot zij de nodige Griekse documenten bekam die haar zouden toelaten haar reis verder te zetten, zonder dat zij daadwerkelijk enige intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit uiterst kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of medische zorg in Griekenland. De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet de intentie had om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op haar uiterst kortstondig verblijf in Griekenland na het verkrijgen van de internationale bescherming en de juiste documenten, kan reeds *a priori* niet worden aangenomen dat zij in Griekenland daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam om haar leven aldaar uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden.

Dit wordt bovendien bevestigd door haar verklaringen over haar verblijf in Griekenland waaruit geen ernstige pogingen blijken om in Griekenland haar rechten te doen gelden op het vlak van tewerkstelling, huisvesting en medische zorg.

Zo dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen ernstige pogingen ondernam om werk te vinden. De Raad volgt verwerende partij immers waar deze in de bestreden beslissing hieromtrent het volgende motiveert: “*Dat u geen ernstige stappen heeft ondernomen om in Griekenland een leven op te bouwen blijkt*

voorts uit uw verklaringen dat u in Griekenland nooit gewerkt heeft (CGVS, p. 7) en ook niet ernstig gepoogd heeft om zich op de arbeidsmarkt te begeven. Er dient immers opgemerkt te worden dat u zich louter aanbood bij hotels en commerciële centra waar u vroeg om werk maar waar u steeds het antwoord kreeg dat er geen was (CGVS, p. 7 en 13). Daarnaast beweert u zonder dit te bewijzen dat u zich inschreef bij een arbeids- of interimskantoor met uw 'open ausweiss', i.e. voordat u uw verblijfsvergunning verkreeg aangezien u die 'ausweiss' bij uw paspoortaanvraag in Thessaloniki moest indienen, maar dat u niet teruggebeld werd en slechts op de wachtlijst werd geplaatst (CGVS, p. 7-9 en p. 13). Verdere stappen om werk te vinden, bijv. nadat u uw verblijfsvergunning had gekregen, zette u naar eigen zeggen niet (CGVS, p. 13). U ging zich bijv. niet bevragen bij de Griekse overheid om u te helpen in uw zoektocht. U ging ook niet in een andere stad op zoek naar werk en overwoog evenmin een opleiding te volgen om zo makkelijker een job te vinden (CGVS, p. 8 en p. 13). U ging zich tot slot ook niet bevragen bij hulporganisaties in uw zoektocht naar werk, omdat u er niets over hoorde (CGVS, p. 17). Nochtans blijkt uit een korte zoektocht op het internet dat er in Griekenland (en in het bijzonder Thessaloniki waar u heeft verbleven) niet alleen meerdere interimkantoren zijn, maar ook diverse organisaties die begunstigen van internationale bescherming helpen bij hun zoektocht naar werk en bij het aanleren van de Griekse taal (zie administratief dossier). Dat u geen verdere stappen zette om werk te zoeken omdat u zich onveilig voelde, zoals u meermaals aanstipte (CGVS, p. 8 en 13), doet hieraan geen afbreuk. Zoals hierboven is gebleken ondernam u immers geen stappen om uw vermeende veiligheidsprobleem aan te kaarten bij de Griekse autoriteiten. U stelt wel dat allerlei documenten nodig zijn om te kunnen werken (CGVS, p. 7), maar u wist niet hoe u legaal aan werk kon geraken en wanneer doorgevraagd wordt welke documenten u nodig heeft om legaal te kunnen werken, blijkt u hier helemaal niet van op de hoogte te zijn (CGVS, p. 13). Dat u hiervan niet op de hoogte bent, toont aan dat u slechts zeer beperkte stappen heeft gezet om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt."

Verder ondernam zij evenmin de nodige ernstige initiatieven om duurzame huisvesting in Griekenland te verkrijgen. In de bestreden beslissing wordt desbetreffend dienstig op het volgende gewezen: "Daarnaast blijkt uit uw verklaringen dat u na het verlaten van het opvangcentrum op Samos – uitgezonderd de eerste drie dagen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op DVZ, vraag 3.5; CGVS, p. 6 en 12) - steeds een dak boven uw hoofd had gedurende de slechts 27 of 28 dagen in Thessaloniki (DVZ, bijkomende vragen M-status; CGVS, p. 6-7). Bovendien geeft u aan dat een organisatie voorzag in maaltijden (CGVS, p. 7). Wanneer u gevraagd wordt of u zocht naar andere accommodatie – de persoon die u in Thessaloniki gratis onderdak had aangeboden, begon u te beledigen en te bedreigen eens hij van uw geaardheid op de hoogte was (CGVS, p. 6) –, antwoordt u dat u geen andere initiatieven heeft ondernomen om huisvesting te vinden: u verklaart slechts dat u niet wist waar u hulp kan zoeken omdat u niemand kende – Grieken helpen niet – en dat u heel wat druk had in uw hoofd waardoor u er niet aan dacht om verdere stappen te zetten (CGVS, p. 12 en 17). Deze uitleg volstaat evenwel niet als rechtvaardiging voor uw nalaten om de nodige ernstige initiatieven te nemen om duurzame huisvesting in Griekenland te verkrijgen."

Evenmin toont zij aan dat zij in Griekenland verstoken was van medische zorg. Zij stelt dat zij in het opvangcentrum niet geholpen werd voor haar psychische en medische problemen (verklaring DVZ, vraag 29; vragenlijst CGVS, vraag 3.5; 'Bijkomende vragen M-status' (*ibid.*); notities CGVS, p. 2, 6, 9 en 14-15), doch blijkt uit haar verklaringen dat zij nadat zij het opvangcentrum verliet en erkend was als vluchteling nooit meer om medische en/of psychologische zorgen verzocht in Griekenland (notities CGVS, p. 15-16). Zij ging zelfs niet naar een dokter of een ziekenhuis, noch zocht zij naar organisaties die haar konden helpen met haar medische problematiek (notities CGVS, p. 15-17). Ter verklaring geeft zij aan dat men haar niet hielp in het opvangcentrum, dat zij niemand kende, dat zij niet wist waar zij naartoe kon gaan en dat zij niets hoorde over organisaties die haar zouden kunnen helpen (notities CGVS, p. 15 en 17). Evenwel mag van haar als begunstigde van internationale bescherming verwacht worden dat zij ernstige pogingen zou ondernemen om medische zorg te krijgen en zich bij de Griekse overheid en/of (hulp)organisaties zou informeren over haar toegang tot de gezondheidszorg. Uit haar verklaringen blijkt echter dat zij hiertoe niet de minste poging ondernam.

Verder dient te worden herhaald dat verzoekende partij niet aantoont dat het voor haar onmogelijk was om de nodige documenten te bekomen waarmee zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang krijgt tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Zoals reeds bemerkt, beschikte zij in Griekenland wel degelijk over een AFM en liet zij voorts na een AMKA aan te vragen. In zoverre haar in Griekenland dan ook de toegang werd geweigerd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of de gezondheidszorg omdat zij niet beschikte over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij desbetreffend haar rechten kon doen gelden.

Wat betreft de toegang tot de Griekse gezondheidszorg, blijkt daarenboven uit de voorliggende informatie dat begunstigen van internationale bescherming die niet over een AMKA beschikken in Griekenland niet geheel

verstoken zijn van gezondheidszorg. Immers hebben zij gratis toegang tot medische noodhulp. Verder zijn er medische centra en poliklinieken in het beheer van ngo's die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Ook hebben veel gemeenten medische centra waar ook statushouders zonder AMKA terecht kunnen. Tevens kunnen statushouders zonder AMKA gratis of tegen een kleine vergoeding toegang krijgen tot de benodigde medicijnen indien er een recept is voorgeschreven door een arts in een openbare instelling, zoals een ziekenhuis of een medisch centrum (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 49-51; *"Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights"* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 35; *"Country Report. Greece. Update on 2024"* gepubliceerd door AIDA/ECRE van 18 september 2025, p. 268).

Verzoekende partij toont evenmin *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland geen toegang zal hebben tot huisvesting, de arbeidsmarkt en de gezondheidszorg.

3.4.11. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op de medische en psychische gezondheidstoestand van verzoekende partij, stelt de Raad echter vast dat uit de voorgelegde medische en psychologische stukken niet kan blijken dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van medische en/of psychische problemen (en/of andere elementen) die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Evenmin kan er op enerlei wijze uit worden afgeleid dat verzoekende partij zware zorg en complexe monitoring zou behoeven die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Uit haar verklaringen en de door haar neergelegde stukken blijkt dat zij behandeld werd voor haar maagproblemen, dat zij nu weet hoe zij met haar maagproblemen moet omgaan en dat haar maag thans ook zonder medicijnen 'oké' is (notities CGVS, p. 2 en 14; administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 7b1-7b8). Inzake de door haar aangehaalde tand- en ademhalingsproblemen en hartkloppingen na een fysieke inspanning of een lange wandeling (verklaring DVZ, vraag 29; 'bijkomende vragen M-status' (*ibid.*); notities CGVS, p. 10-14), brengt zij geen objectieve indicaties aan over de realiteit, de omvang en de ernst van deze problemen, over de behandeling die ze zouden vereisen en de al dan niet beschikbaarheid van dergelijke behandeling in Griekenland. Bovendien geeft zij aan dat haar in België verteld werd dat ademhalingsproblemen en hartkloppingen bij een fysieke inspanning normaal zijn (notities CGVS, p. 14). Tevens verklaart zij dat haar tanden worden behandeld waardoor het heden beter gaat (notities CGVS, p. 2). Waar zij nog gewag maakte van problemen met haar zicht omdat haar bril stukging in Griekenland (verklaring DVZ, vraag 29; 'bijkomende vragen M-status' (*ibid.*); notities CGVS, p. 13), dient nog te worden opgemerkt dat zij sinds 4 juni 2024 in het bezit is van een nieuwe bril (notities CGVS, p. 2; administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 7a). Uit haar thans bijgebrachte medisch dossier (bijlage 2 van de aanvullende nota) blijkt dat zij medisch wordt opgevolgd, doch wordt hierin niet de minste concrete verduidelijking gegeven aangaande aard en/of ernst van haar medische problemen. Wat haar psychische problemen betreft, tonen het door haar bijgebrachte ongedateerde psychologisch opvolgingsattest (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 8) en de thans door haar bijgebrachte stukken (bijlagen 1 en 2 van de aanvullende nota) louter aan dat zij psychologisch wordt opgevolgd. Deze stukken vermelden echter niets over de ernst van haar psychisch lijden, over de intensiteit van de verschillende symptomen en over de specificiteit en complexiteit van de voorgeschreven therapeutische behandeling en aldus de psychologische follow-up die noodzakelijk is. Verder gaf zij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal aan dat zij geen medicatie neemt voor haar psychische problemen en dat het intussen beter met haar ging (notities CGVS, p. 2 en 16). Bovendien blijkt uit haar verklaringen en neergelegde stukken dat zij ondanks haar psychische problemen erin slaagt om in België in het verenigingsleven actief te zijn en een relatie uit te bouwen (notities CGVS, p. 3 en 9; administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 6). Hoewel verder ook hier niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partij, kan evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijken dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

*In casu* kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. In de bestreden beslissing worden hieromtrent immers volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan: *"Daarenboven blijkt dat u, die het idee om hulp te vragen aan derden niet leuk vindt en probeert zelf uw problemen op te lossen (CGVS, p. 3), een ondernemende en zelfredzame man bent die naast het Arabisch zijn plan kan trekken in het Engels (Verklaring Betreffende Procedure; CGVS, p. 7), die in Gaza zijn diploma middelbaar onderwijs behaalde (Verklaring DVZ, vraag 11) en die (al dan niet met de hulp van derden) financiële mogelijkheden had/ heeft. Zo bent u erin geslaagd bent om een Turks visum te regelen en daarna uw reis van Gaza naar Griekenland*

te financieren. Eens u in Griekenland was, reisde u van Samos naar Thessaloniki. Van daaruit financierde u uw reis naar België (verklaring DVZ, vragen 25 en 33; CGVS, p. 4-5 en 6-9). U slaagde er via derden in informatie te krijgen over de administratieve stappen die u moest zetten om een paspoort te verkrijgen, deze stappen effectief te zetten en de aanschaf van uw paspoort te financieren (CGVS, p. 9). U beschikt over een netwerk dat u ondersteunt. Zo heeft u een broer en zus in Saoedi-Arabië. U heeft een paternale neef in Duitsland met wie u contact onderhoudt en de zoon van de maternale tante van uw vader en een neef in België (Verklaring DVZ, vraag 18; CGVS, p. 3). Uw familieleden steunen u mentaal en uw schoonbroer uit Saoedi-Arabië geeft medisch advies aan u (CGVS, p. 7 en 14). Bovendien heeft u in België nieuwe vrienden gemaakt die u (financieel) steunen (CGVS, p. 3 en 15). Daarnaast verblijft u geregeld bij uw partner in Brussel (CGVS, p. 3 en 9). Verder kan er nog aangestipt worden dat u in België graag zou werken (CGVS, p. 3) en dat u ondanks uw psychische problemen erin slaagt om bij ngo's, zoals 'globe aroma' en 'cinemaximiliaan', actief te zijn (zie document 6). Bovenstaande vaststellingen nopen er toe te besluiten dat u in het verleden aangetoond heeft wel degelijk zelfredzaam te zijn waardoor uit niets blijkt dat u als persoon die er internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland niet opnieuw voldoende zelfredzaamheid aan de dag zal kunnen leggen om bij een terugkeer naar Griekenland moeilijkheden die gepaard gaan met een integratie in de Griekse samenleving het hoofd te bieden." Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen. Bovendien beschikt zij tevens over een ondersteunend netwerk. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

3.4.12. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigen voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

3.4.13. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielpcedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

3.4.14. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

3.4.15. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1-8) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen. Haar Palestijnse paspoort (doc. 1 (kopie)), haar Palestijnse geboorteakte (doc. 2 (kopie)) en haar Palestijnse onderwijsdocumenten (doc. 3 (kopieën)) bieden louter een indicatie van haar identiteit, herkomst en opleiding, *i.e.* elementen die *an sich* niet ter discussie staan. De twee aanbevelingsbrieven ter staving van haar integratie in België (doc. 6 (kopieën)) tonen haar activiteiten in het Belgische verenigingsleven aan, hetgeen evenmin wordt betwist en geen ander licht werpt op bovenstaande beoordeling. Haar Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort (docs. 4 en 5 (originelen gezien)) tonen voorts aan dat haar internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader Griekse verblijfsdocumenten kreeg, dat deze documenten nog steeds geldig zijn en dat zij nog steeds in het bezit is van haar originele (afgedrukte) verblijfsdocumenten, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* werd rekening gehouden. De bijgebrachte medische en psychologische stukken (docs. 7 en 8 (kopieën)) werden eveneens reeds besproken.

3.4.16. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad

opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing in het verzoekschrift naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

3.4.17. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggesteerd, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

3.4.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De zaken met de rolnummers X en X worden gevoegd.

### **Artikel 2**

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

### **Artikel 3**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT